

Underbilag 3 til Bilag 5.

Jordreformen i den tsekoslovakiske Republik og de store Grundbesiddelser, som tilhører fremmede Statsborgere.

Ukorrekt Opfattelse af Betydningen af Loven om Beslaglæggelse af de store Grundbesiddelser.

Indenfor visse Kredse i de allierede Lande har man, sandsynligvis under Paa-virkning af tendentiøse Meddelelser stammede fra Tyskere og Magyarer, dannet sig den Opfattelse, at Beslaglæggelsesloven af 16. April 1919 Nr. 215 indfører „Konfiskation“ af de store Jordbesiddelser. I visse Dele af de allierede Landes Presse har fra Tid til anden Stemmer ladet sig høre, som har haft til Hensigt at true den Tillid, som den offentlige Mening indenfor Ententelandene hidtil har næret overfor Retstilstanden i den tsekoslovakiske Republik. Som Følge af de tendentiøse Oplysninger har enkelte store Godsbesiddere af fremmed, navnlig allieret, Nationalitet kunnet føle sig forurologet. Man maa derfor paa det bestemteste erklære de paagældende Informationer som falske og som værende i Modstrid med de virkelige Forhold. Den ovennævnte Beslaglæggelseslov fastsætter: „Staten beslaglægger de store Jordbesiddelser, det vil sige Ejendommen i sin Helhed tillige med de Rettigheder, der knytter sig til Besiddelsen, saafremt Størrelsen af de under Kultur værende Arealer (Marker, Græsgange, Haver, Vinmarker), som ejes af en enkelt Person eller en Gruppe af samejende Personer, overstiger 150 Hektarer eller 250 Hektarer af Jord af hvilken som helst Art. Undtaget fra Beslaglæggelsen er:

a) De Dele af Ejendommen, som økonomisk og juridisk maa betragtes som uafhængige af Hovedejendommen (f. Eks. hvis der til Ejendommen hører en Fabrik, hvis Finansiering, Drift etc. danner et særskilt Hele uden nogen Forbindelse med Hovedejendommen).

b) Ejendomme i offentligt Eje (statsligt eller kommunalt).

Gennem Beslaglæggelsen erhverver den tsekoslovakiske Republik Retten til at tage de beslaglagte Ejendomme i Besiddelse og igen fordele dem. Køb og Salg af de beslaglagte Ejendomme, Prioritering eller Udstykning eller lignende Dispositioner fra Privatbesidderens Side kræver officiel Tilladelse (gennem Bodenamt). I Mangel af saadan Tilladelse forbliver de paagældende Dispositioner ugyldige og uden juridisk Retskraft. Til Meddelelse af den offentlige Tilladelse kan knyttes særlige Betingelser.

Det er en stor Fejltagelse at oversætte Ordet „beslaglagt“ paa udenlandske Sprog, som om det drejede sig om en Konfiskation eller en Sekvestration (paa engelsk „confiscation“ „occupation“, paa fransk „occupation“), idet disse Ord ikke dækker Udtrykket Overtagelse. Den tsekske Højesteret har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, og i sin Kendelse af 9. November 1921 har den udtalt sig paa følgende Maade: „Ved Statovertagelse af de store Jordbesiddelser, som er dekretet ved Loven af 16. April 1919, er Ejendomsretten ikke overført fra Ejeren til Staten (repræsenteret ved Bodenamt), men den gamle Ejer forbliver stadig Besidder. Overtagelsen paalægger kun Besidderen en vis juridisk Begrænsning i Udøvelsen af sine Ejendomsrettigheder, en Begrænsning bestaaende i, at Ejeren ikke længere paa egen Haand vil kunne træffe visse juridiske Dispositioner vedrørende den Del af Ejendommen, som er ramt af Loven“.

Formaalet med den lovmæssige Begrænsning er at fjerne enhver Mulighed for, at Ejeren paa egen Haand kan være i Stand til at omgaa selve Princippet i Jordreformen og derigennem gøre denne Reform virkningsløs.

Meningen med denne lovmæssige Restriktion er følgende: Staten forbeholder sig Ret til gennem Jorddepartementet at lade undersøge enhver af de forannævnte Dispositioner ud fra Principperne i Jordreformen og træffe sin Afgørelse paa Grundlag af Resultatet.